

ABONAMENTUL:

Pe un an . . . 80— Cor.
Pe jumătate an 40— .
Pe 3 luni . . . 20— .
Pe o lună . . . 7— .
Pentru România și străinătate:
Pe un an . . . 10 franci
Telefon
pentru oraș și interurban
Nr. 70.

ROMÂNUL

REDACȚIA
și ADMINISTRAȚIA
Strada Zrinyi Nr. 1 a.

INSERȚIUNILE

se primesc la administrație.
Mulțumite publice și Loc
descris costă știrul 1 Gor.
Manuscrisurile nu se în-
rapoiază.

Sunt foarte fericit că mă regăsesc între concetățenii mei.

(Generalul Berthelot către episcopul Aradului).

Zece zile a petrecut printre noi generalul Berthelot trimisul Franței. În toate localitățile traversate de trenul său special s'au adunat sute și mii de Români ca să facă ovații acestui reprezentant al națiunii franceze, să-și mărturisească conștiința legăturii de sânge între națiunea franceză și națiunea română. Marele general Berthelot, a fost vădit impresionat de manifestațiile călduroase, improvizate de Români. Tuturor celor cari l-au salutut pe vasta întindere a liniei parcurse dela Orșova peste Banat, Crișana, Maramurăș și înima Ardealului, tuturor vorbitorilor, și numărul lor a fost foarte mare, a dat răspunsuri scurte, concentrate, precise, pline de conținut cu o vervă de spirit extraordinară. Dar în nici un răspuns n'a prins atât de admirabil impresia sumară ce și-a câștigat-o printre noi ca în cele câteva cuvinte prin cari mulțumește episcopului Aradului pentru bineventare și face observarea aceasta memorabilă: **sunt foarte fericit că mă regăsesc între concetățenii mei.**

Generalul Berthelot a recunoscut în poporul român pe vlăstarii aceleiaș rase latine, amestecate cu rasele turanice și izolate de rasele slavă și turanică. Ceeace i-a bătut mai întâiu la ochi marelui general a fost **unitatea rasei** pe care a recunoscut-o în repezite rânduri făcând amintire cu predilecție de **frații latini.**

Să nu ne închipuim că generalul Berthelot a recunoscut de frații săi latini numai după **tesaturile exterioare**, fizice ale Românilor, — fără îndoială existente, căci tipul rasei latine este cel mai omogen, — dar mai ales i-a recunoscut în aptitudinile sufletești, în dragostea față de libertate și în iubirea față de ordine. Națiunea română ca și toate națiunile cari fac parte din trunchiul mării rase latine, s'au dovedit în războiul mondial ca element civilizatoric, care ste gata de jertfe supreme pentru a face să bîne cursul normal al progresului. Latinitatea s'a vădit calitățile sale superioare și este accesibilă pentru cele mai democratice întocmiri în viața publică.

Nu numai prin sânge se înrudește națiunea română cu națiunea franceza, ci și prin **aspirațiuni**, ori mai ales prin aceste. Din discursurile de bineventare rostite de reprezentanții tuturor păturilor poporului român se desvălește întreagă ființa noastră morală, se desface convingerea hotărâtă de a lupta pentru drept, se lăpăresc năzuințele nobile și idealurile cari sunt comune cu ale Franței și omicării țări civilizate.

Mai ales această înrudire de aspirațiuni a determinat pe generalul Berthelot să mărturisească atât de sincer, că se regăsește între concetățenii săi.

După măcelul din Arad organizat la încheierea vizitei generalului Berthelot întrebând pe concetățenii noștri maghiari despre **motivul urei** lor ce s'a descărcat asupra noastră, ni-s'a dat răspunsul atât de neîntemeiat

și insuficient că adică noi Români am preterat steagul maghiar. De ce nu s'a alăturat și un steag maghiar la celelalte șapte steaguri ale ententei? Este foarte logic de ce nu s'a făcut aceasta. A fost o imposibilitate morală. Doar toată lumea știe că Ungurii nu aparțin ententei, că structura societății lor încă nu s'a călit prin focul prefacerilor moderne democratice, cu un cuvânt poporul maghiar nu are nici o înrudire de aspirațiuni cu ententa.

Vizita generalului Berthelot prin meleagurile noastre a dat prilej poporului român să-și descopere sufletul în toată genuitatea lui, să dea expresiune idealurilor sale de cultură și civilizație, să se confeseze în fața sorei mai mari din apus și s'o roage de sprijinul său în împrejurările grele de tranziție ce le trăim, la congresul păcii și peste tot în viitor. Domnul general în fața acestor solitudinilor calde ale unui frate devotat abia-și putea stăpâni emoția și-și exprima regretele că dânsul nu este diplomat, dar crede cu tărie că pacea ce se va semna încurând va satisface justele aspirațiuni ale poporului român. Cu toate acestea în inima Ardealului, în sediul Consiliului dirigent, generalul Berthelot nu s'a putut stăpâni să nu-și dea curs liber inimii și să nu strige un: trăiască România-Mare.

Tura ce-a făcut-o generalul Berthelot pe la periferia etnică a Românilor a avut efectul mare că sufletul românesc a putut să tresalc de bucurie și să se încredințeze din nou că granița viitoare a statului român va cuprinde întreg trupul național.

Marele general să ducă poporului său solia poporului român și să vorbească Franței de țara largă a fratelui din răsărit: de România-Mare.

Pregătiri pentru primirea lui Berthelot.

Pregătirile Românilor din Arad întru primirea victoriosului general Berthelot, ilustrul prieten al Românilor, — a avut proporțiile pregătirilor pentru o mare sărbătoare națională. Atât C. N. R. cât și comanda G. N. R. comitatense, întruniți la casarma gardei, au discutat amănunțit toate modurile și au știricit toate mijloacele noastre disponibile, cari să placă ochilor dlui general, ca să înțeleagă căldura iubirii ce-i păstrăm și să fim imposable și pentru concetățenii noștri fără deosebire. D. loc.-colonel Serb, după ce a perfectuat, din punct de vedere militar planul serbării, — a invitat în cancelaria d-sale pe conducătorii C. N. R. și ziaristii români din Arad, — la consfătuire. D. loc.-colonel a adus la cunoștința celor întruniți că va dispune pentru ziua aceea de 300 gardiști, 100 călăreți (banderiu).

Consfătuirea vie, plină de interes, a ținut aproape două ore ajungându-se la următoarele hotărâri:

Partea tehnică era deja gața. D. loc.-col. a prezentat la începutul consfătuirii următorul ordin separat ca adaus la ord. de zi nr. 9.

Generalul francez Berthelot, unul dintre cei mai mari amici ai poporului român sosește peste câteva zile în Arad. Dragostea și recunoștința față de generalul Ber-

thelot din partea românismului ne impune să-i facem una dintre cele mai splendide primiri.

Din partea gardei N. R. a com. Arad ordonez următoarea:

La primire vor lua parte: 1. Compania de onoare. 2. Gardele rurale. 3. Banderii.

Ad. 1. De comandant al companiei de onoare numesc pe căp. George Tămaș. În fruntea companiei are să fie steag național român și steag francez. Compania va fi îmbrăcată în uniformă, cu arme, fiecare om poartă la brațul stâng tricolor român și la chipiu un bumb cu tricolor român.

Ad. 2. De comandant al tuturor gardelor rurale cari iau parte la primire numesc pe căp. Alexandru Dragoiu. Vor lua parte gardele rurale din comunele următoare în frunte comandantii lor și cu stegurile naționale române: Micălaca, Mândruloc, Cicir, Sâmbăteni, Mariaradna, Gioroc, Cuvin, Covăsinți, Șiria, Gașa, Musca, Miniș, Măgierad, Pâncota, Comlăuș, Cherec, Curtici, Macea și Pecica. Numărul gardiștilor din comune ce iau parte la primirea în Arad se hotărăște din partea comandantilor rurali, așa că paza în comune să rămână și mai departe, ca ordinea publică și liniștea să nu fie conturbate. Imbrăcămintea gardelor rurale are să fie portul lor național sătesc, fără arme. Fiecare sat în sine însuș are să fie de un fel îmbrăcați, dar toate satele au să fie cu căciula neagră, cu suman (șubă) și cisne. Cocarda tricoloră să ne numără la căciulă după forma stabilită de aranjator. (Loc. Raica.)

Ad. 3. De comandant al tuturor banderilor numesc pe loc. Aurel Raicu. Vor lua parte în banderii sătenii din comunele Arad cu Gaj, Șega și Pârnea, Pecica, Curticiu, Macea, Șiria și apoi comunele depe liniile motorului Șiria până în Arad. Imbrăcămintea banderilor e ca a gardiștilor rurali, fără arme, fără șeauă, dar cu chilinuri naționale și cu cocarda tricoloră la căciulă. Despre timpul sosirii dlui general Berthelot se va face din partea comandei comit. încunoștințare la timp. Cu organizarea și instruirea gardelor rurale și a banderilor e însărcinat loc. Aurel Raicu. Ca ajutori se împartesc loc. Raicu oficerii următori: Bodea, Motorca, Trailescu, Ambruș, Raicu iun., Neagu, Pașca, Bica și T. Serb. Pe lângă persoana dlui general Berthelot se numește din partea gardelor ca ordonante: de oficeri, stegarul Aurel Demian, de suboficeri, plutonierul Pavel Bozgan.

Cu pregătirile pentru eventuala încvartirare a oaspeților aparținători statului dlui general se însărcinează căp. Mihail Popovici.

Pentru reușita serbării s'a constituit un comitet aranjator în frunte cu d-l Ioan Moldovan, primcontabil la *Victoria* în ajutoorul căruia au stat toți intelectualii și oficerii români din Arad și jur.

Generalul Berthelot a sosit la Arad în 29 Decembrie. La coborârea din tren

Domnul vicecolonel Serb

face raportul și prezintă dlui general compania de onoare constituită de gardiștii noștri.

Foarte fericit de atitudinea ireproșabilă a trupei, vă salut și vă asigur de acelas sentiment ce mi-l dovediti, fu răspunsul generalului.

Autoritățile

salută apoi, cu învoirea Consiliului național român comitatens, pe marele oaspete. Vorbește primarul Lăcs, care binevențează pe generalul Berthelot în numele orașului. În fruntea unui număr mare public de bărbați se ivește apoi în continuarea peronului, P. S. episcopul Ioan I. Papp, care întâmpinează pe Berthelot în numele diecezei arădane.

Vorbirea

P. S. Sale părintelui nostru episcop Ioan la primirea generalului Berthelot.

Domnule General,

Luând cunoștință, că din prisosul dragostei și al interesării față de poporul nostru român din părțile de dincoaci de Carpați faci călătorie de informație despre starea acestui popor, și că spre acest scop tocmai în ziua și cîșul de acum vei binevoi a descinde și aici la Arad, unde noi ortodocșii avem și centrul episcopiei așa numite a Aradului, cu părțile ei adnexe, folosim cu bucurie ocaziunea binevenită de a te întimpina la acest loc cu dorința fierbinte, ca pe lângă călduroasa noastră salutare cordială de: Bine-ai venit! să ne depunem și omagiile noastre de profundă recunoștință și mulțumită pentru această deosebită atențiune, cu care ai binevoit a ne distinge tocmai în aceste zile de mari prefaceri.

Această interesare ne este cu atât mai pretuită, cu cât în ea vedem nu numai o nouă dovadă a simpatiei nobilei națiuni franceze, reprezentate prin Dta, vedem nu numai reamintirea adevărului istoric, că națiunea română întocmai ca și cea franceză și italiană descinde din una și aceeași trupină: din nobila gîntă latină, deci suntem înrudiți după descendență, — dar totodată vedem și baza credinței înrădăcinate în inima poporului nostru că: „sângele nu se face apă”.

Tocmai de aceea în aceste momente de întărire în nădejdea binelui, în aceste momente de rară elevare și sfîntire sufletească, nu urmărim destăinuirea stărilor noastre de aici Dtale și altcum binecunoscute, ci scopul prezentării noastre este, să te rugăm respectuos, ca salutarea și omagiile noastre să binevoiești a

le primi, atât la adresa proprie cât și la adresa nobilei națiuni franceze în semnul profundeii noastre recunoștințe și mulțumite și nu numai în numele nostru al celor prezenți ci și în numele întregului nostru cler și popor din această eparhie cu o populație de peste șase sute de mii suflete, estinsă pe teritoriul comitatelor: Arad, Bichiș, Bihor, Cenad, Caraș-Severin, Timiș, Torontal și Hunedoara.

Acum dară, când simpatia nobilei națiuni franceze față cu noi ne face să înțelegem cuvintele apostolului neamurilor din cartea către Evrei, că cela ce sfințește și cea ce se sfințesc dintrunul sunt toți, încheiu astfel: Domnule General!: Spune-voi numele Tău fraților mei, în mijlocul bisericii Te voi cânta.

Trăiască, crească și înflorească nobila gîntă latină!

Trăiască nobila națiune franceză!
Trăiască viteazul comandant al trupelor franceze, distinsul ei general Berthelot, cel chemat a cultiva bunele raporturi între națiunile surori.

P. S. Sale generalul francez a răspuns militarmente, scurt, concentrat în cuvinte pline de conținut:

— Mulțumesc pentru cuvintele generoase și sunt foarte fericit că mă regăsesse între concetenii mei (aplaude prelungite).

La cuvîntul, în numele C. N. R. comitatens d. dr. Iustin Marșieu.

Vorbirea lui dr Marșieu.

Ilustre și gloriose general.

Realizarea unui vis milenar ne-a adus nouă, grănicerilor românismului, acest tren. Aceasta este ziua cea mai frumoasă ce am ajuns până acum, ziua în care încheie și-rul sclăviei și a suferințelor atâtor generații, — este ziua, del, care se va data pentru noi epoca fericirii neamului românesc din aceste părți, sosind în mijlocul nostru bărbatul providențial, care — în clipele cele mai critice ale neamului românesc — trimis fiind de sora mai mare, care sângera și ea de răni nenumărate, a grăbit în aju-

torul României, a surorii sale mai tinere, gîntă latină, să o scape și ferească de lovitura de moarte ce-i pregăti, în toamna anului 1916, nemilosul și barbarul dușman.

Cînd armata română, tradată de aliatul său și învinsă de fratele covârșitor al lor patru împărății, ceda pas de pas scumpul pămînt al României, ba chiar și felnică capitală. — cînd noi cești de dincoace de Carpați, vîrșiți prin temnițe, pe stîncile Rusiei, pe stîncile Carstului și pe stîncile Albaniei, eram bîdușiți și batjocuriți, înzultați și siliți zilnic să auzim și să vedem orgiile aranjate de bucurie pentru nimicirea neamului nostru, stăteau palizi și un nume neferia de desperare: Berthelot. Acest nume era talismanul nostru, singura speranță și mîngăiere.

Și geniului latin, reprezentat prin dta, i-a succes ce nimeni nu mai credea, nu numai să reorganizezi armata ce se destrămase și să oprești dușmanul în marșul său triumfal, ci V-a succes să rupeți cu ocea mîndă armată aureola trușăului Mackensen la Mărăști, Mărășești și în alte locuri și prin aceste învingeri strălucite să scrieți cele mai glorioase pagini în istoria României.

Avem cunoștință de lacrimile ce le-ai vărsat, cînd mica Moldovă, tradată de aliatul său — colosul nordic — a fost silită să încheie pacea umiltoare și a-ți părăsit armata și țărișoara, de care Vă lega dragostea neamului românesc, suferințele unui an și jumătate. Înaintea ochilor sufletești vedem și acum acele lacrimi, dar nu peste mult — după nimicirea dușmanului în Macedonia vedem pe gloriosul general Berthelot alergînd cu oastea sa în marș triumfal, spre România, trecînd Dunărea, și dușmanul, grăbește spre Moldova și în fruntea oștirii ce o comandase el, să se lupte luni înainte să redeie țării, neamului și mult încercaților și eroilor Suveranității noastre, mai capitala, ci țara întreagă cu vederea și hotare, așa cum o crease Ulpiu Traian și o cucerise Mihai Viteazul.

Neperitor va fi numele dvoastră în istoria neamului nostru și dacă Moldova și-a vădat multe mulțămii că a-ți scăpat-o de dușmană, Muntenia și Dobrogea

Poincaré — Popularitate.

În câteva zile d. Poincaré își va reprimi scaunul prezidențial între ceremonii, cari încâtva vor forma hotezul oficios al popularității lui de tot tînar și viguros, — și acest eveniment liniștit va da ocazie, după cât se prevede, la nenumărate manifestații de simpatie, isbucnitate deja la numele noului ales în suietul masselor poporului.

Popularitate!...din ce constă acest mare favor al Destinului, favor, care trecînd asupra unui om, îi ridică persoana și tot ce se ține de ea, material și moral? Nu se știe. Pentruca să o ajungem, trebuie oare să urmăm o anumită cale? Există oare mijloace cunoscutute și sigure de-a o obține și de-a o păstra? E oare rezultatul combinațiilor savante, a unei tainice munci, a unei cărări de grea și secretă conduită? Nu. Ea e tot atât de capricioasă cași norocul, tot atât de oarbă cași amorul. Funcție înaltă, post, rangul unei persoane nu sunt totdeauna deajuns să o atragă. De multeori o resping chiar și o îndepărtează pentru totdeauna. Nimeni n'au fost mai puțin populari decît unii dintre regi. Diademul suveranilor nu garantează nicidecum ajungerea acestei grele coroane, de o bogăție cam defectuoasă, creată de-a dreptul pentru a fi purtată în public și avînd lînta de a fi văzută din depărtare de către mulțime, ca jos în prag să i se atragă privirile, strigătele, aclamațiile.

E foarte rar, ca populația să sacreze cu ea pe aceia, cari prea mult rîvnesc spre ea și ea le este distracția, ideea fixă, scopul îngust al vieții

lor. Numai pentru oamenii fără interese este ea o înălțime, la a cărei urcare nu s'au pregătit, ci au urmat pacinic calea datorinței, pe unde aveau să treacă. Ea rîde de cari oftează lacom după favorurile ei, îi ocolește și-i privește batjocoritor cum fug, ridică ochii și mâinile, se împedecă, cad în momentul cînd gîndesc de a o fi ajuns și în urmă îi lasă fără răsufare și pentru totdeauna căzuți. Și dacă se lasă prinsă prin aleargătorii după mărire, e numai ea să-i peardă și să-i arunce repede din cea mai mare înălțime. Din contră cu cei favorizați de ea, înțelepții cari o disprețuiesc merge alături, urmărindu-i întai, apoi mergînd în sir cu ei, făcîndu-le suită, încunjurînd-i și sfătuindu-i fără să știe, care este vocea de prietin, vorbindu-le încet. Înțelept, fără febrilitate de-seartă, încet, deprinsă cu acest lucru conduce pe favorizii ei până la momentul decisiv, cînd deodată grabindu-si acțiunea și premergînd aceluia pe care-l conducea din dos, îi destăinmeste prezența sa măgulitoare și înfricoșată, fără să i se arate personal, fiind o divinitate ciudată, nevăzută, ne putînd fi atînsă, care nu există decît în manifestațiile ei, fiind aceste de o bogăție admirabilă. Abia ales favoritul, cel dăruit cu privilegiul acesta aude la apariția lui strigătele de „viva!”. Frică îl cuprinde, nu înțelege încă. „Ce zgomot e acesta? Unde se duc aclamatoriile acestea?” Și vocea tainică îi șoptește: „Sgomotul acesta e pentru tine. Strigătele își lan calea spre tine. — Pălăvrile acestea, cari se ridică? — Ca să te salute. — Surîsurile acestea? sărutările acestea de femei, florile acestea ale fetelor tinere? — Și

aceste sunt pentru tine. Pentru tine e și scîmbiul generală, care cînd te zărește, pornește să te ia și se întipărește pe fețe... și increderea generală... și privirile aceste și tot ce vezi... și tot ce vezi și tot ce știi și tot ce nu știi... și tot ce ai atârnat în colibe, numele tău repetat în tot Franța, bustul tău în ipsos, în piatră, în... și sfîrșit cu îți vorbește, cu Popularitatea... și din momentul acesta te încunjur o oaste de preschimb, luîndu-te în posesiune. Pentru ce-ți dau, vreau să te am eu totul. Tu nu ești al tău, tu ești al meu. Am drept asupra ta și asupra copiilor tăi, casa, familia ta, hainele tale, tăi, câinii, predispozițiile și ciudațeniile sunt sub stăpînirea mea. Tu nu mai poți avea crețe. Tot ce te privește e al meu, ca să-l schimb în povestiri în anecdote vesele și isebite cari vor percurge jurnalele și lumea. Citez sau ventez vorbele tale. Îți compun altfel de că în trecutul tău vei fi avut oareș lungă și bună și de mare merit, astăzi poartă. Dacă n'ai făcut nimic, nimic pari a fi, ea va face din tine ceva mare și vei fi, observînd pe toate frunțile, și reflexul viol al dorințelor, intențiunilor întei tale, a speranțelor tale firme. Fiecare e născut din mîlîine pare a te cunoaște tîmul tău. Poporul din departare îți mata pară o fi excoarta tă naturală. Nu vei simți în scurt timp mălătoarea bucurie de a te ști sprijinit, ghicindu-ți gîndurile și fiind ridicat prin increderea generală? Vei bea din fericirea de a

Bătorirea Generalului Berthelot din partea Românilor Sătmăreni.

Generalul Berthelot în 30 Dec. st. n. 1918 călătoria sa din Dobrișin a trecut prin Sătmăre, Baia-mare și după ce în tot local a fost datorit în mod solemn, a plecat cu trenul Baia-mare la orele 3 pe linia de tren soană către Cluj.

Românii din Șomecuta-mare primind vestea, fecst mare binevoitor al neamului românesc trece prin înatal lor pela gara Hossufalău iltergat să-i facă cele mai călduroase ovații.

Cu toate că era un timp cât se poate de vorabil, șire întregi de trăsuri ticsite de tādin toate comunele a fostului district lor” grăbeau spre amintita gară. Toată in-tualitatea și garda națională cu steaguri onale era de față, unde tot publicul așezat rdine militară pe peronul gării aștepta tre-separat, care aducea pre marele general. La intrarea trenului în gară corul plugarilor Șomecuta-mare acompaniat de tot publicul tonat imnul național.

Așa se vede că mulțimea aceasta ce se

pregătea nu era avizată, trenul era să treacă peste gară fără a se opri.

Dar generalul, care sta în fereastra trenului văzând mulțimea frumoasă a dat semn să oprească trenul iar un adjutant a avizat că generalul va coborî.

La aceasta publicul într'un entuziasm de nedescris se adună înaintea cupeului în a cărei fereastră stătea generalul; — și atunci tânărul Victor Marcu rig. în drept în limba franceză îl bineventează în numele Românilor din acest ținut, ca pe reprezentantul națiunii glorioase și sublime franceză, căreia atât de mult au a mulțami Românii întru realizarea idealurilor lor.

Aceasta ovație evident l'a impresionat plăcut, ceea ce a și exprimat în răspunsul său (tălmăcit de un adjutant) declarând, că se bucură de manifestațiile poporului românesc și ne aduce vestea îmbucurătoare, că incurând vom putea vedea realizate toate aspirațiile noastre.

Corul și publicul au intonat imnul național și „la arme”, generalul a ascultat cu vădită plăcere scoborând pe treptele cupeului până la plecarea trenului între ovațiile furtivoase ale mulțimei.

Cor.

Generalul Berthelot în Sibiu și Săliște.

Sosirea.

Sosirea generalului Berthelot la Sibiu era ratată pe Mercuri după masă la orele 2. Dar nte de acest ceas un public imens ocupă loc unguil străzilor, în fața gării și pe peronul e se puteau observa toate personalitățile importante ale Sibiului. În mijloc se pose corul condus de dl profesor Timoteiu Popoviciu. Ceva mai departe Consiliul dirigent, în ate cu dl Iuliu Maniu, precum și comanda-ntul armatei române cu dl general Moșoiu, eptau sosirea trenului. În gară, pe peron și e își roteai ochii, ramuri verzi de brad ară- drumul, pe care avea să treacă distinsul spe. Publicul așezat în cea mai perfectă or- e, avu prilej să constate, cu vădită bucurie, garea Sibiului obținuse nu de mult o tablă at, care plină de mândrie, sfida „onorata ezetă”. Vechea gară posomorită, de unde urăseă la războiu atâtea vieți în floare, pen- ta a n se mai întoarce niciodată, părea acum ai vi mai frumoasă și mai ademenitoare.

La oele 2 și 5 m. trenul generalului Berthelot intră în gară, încet și maiestos. Puternicele strigăte șuralele nesfârșite, ce se amestecau cu acordurile eroice ale Marseillesei intonate de cele două capele militare, îndemnară pe gene-ralul să săsă din vagon, îndată.

Figura sa care te încerește, la cea dintâiu privire, cu bunătatea ei sinceră și jovialitatea nestrăuă, apări încunjurată de statul său ma-ior. Păcău cele două muzici militare aran-țau o veritabilă emulație intonând admirabilul imn francez, generalul Moșoiu, făcu un scurt raport militar, și conduse pe eminentul general în fața companiei de onoare ce-l aștepta.

În nume Consiliului dirigent îl salută, apoi președintele Maniu.

Emotional salut pe victoriosul general ca re- prezentant glorioasei națiuni franceze și în nu- mele C. D. R. în acest sediu al său, cu insufle- țire Vi zic: Bine-ați venit.

Cinstim a toții că prevedința divină, logica adevărilor eterne V-a trimis pe Dv. dle gene- ral, încese părți ale lumii, ca să aduceți la îndeplinire poruncile ei, fiind un adevăr etern, că dreptatea trebuie să învingă volnucia, morala publică brutalitatea, lumina întunerecul. Ade- văr românesc pentru totdeauna că ginta latină al cărei mare reprezentant sunteți are să con- ducă acțiunile omenimei spre binele și fericirea

ei. Printre dealurile și văile ce le-ati traversat timp de-o săptămână, ați văzut câmpii mănoase și munți de aur, bogății fără sfârșit. Dar să cre- deți că adevărata bogăție se află acolo în sufletul poporului românesc, care nici un moment nu s'a abătut din calea destinului său, de-a fi sentinela totdeauna trează a întregii ginti latine, și care cu drag și-a deschis întreagă inima înaintea Dv. d. general, ca să vedeți dragostea lui și sen- timentul lui de comună solidaritate cu marea națiune franceză. Cunoaștem luptele grandioase și supraomenești ale Dv., ale națiunii franceze, cari și în războiul de acum, a dovedit, că pre- țuiește gloria franceză eluptată în cursul vre- milor mai presus decât însaș viața sa, căci a luptat pentru libertatea și civilizația omenimei mai dinadins decât pentru existența sa. Cunoaștem nizuința națiunii franceze, de-a fi și pe mai departe precum a fost în trecut, protectoare mare și înțelegătoare a poporului român, care deasemenea prețuiește mai mult limba și como- rile sale naționale, decât însași viața sa, căci și-a purtat luptele mai mult pentru întregitatea ființei sale naționale, decât pentru existența sa. Cunoaștem dragostea și interesul d. general, ce a-ti purtat-o neamului românesc, și cunoaștem puternica protecțiune cu care a-ti ocrotit stră- duințele noastre de-a înfăptui aici sosirea liber- tății noastre și a dreptății. Drept mulțumită, re- cunoștință și admirațiune nu Vă putem întâm- pina cu scumpa pompă luxoasă a capitalelor occidentale, cari strălucesc în razele unei liber- tăți seculare, dar Vă aducem în cale inima nou- stră întreagă, întreg sufletul poporului nostru, care prin graiul meu Vă zice un călduros bun sosit. Să trăiți dle general!

Generalul Berthelot răspunse, adânc emo- ționat, la salutul plin de dragoste, ce i-se adresă. Chiar bucuria nemărginită și insufle- țirea uriașă, ce a întâmpinat-o pretutindeni, în calea sa, între Români, îl fac să creadă, că România-mrae e înfăptuită deja, spunea dâ-nsul, în vorbirea sa, pe care o încheia cu: **să trăiască România-mare!**

Dupăce-i fură prezentați membrii Consiliu- lui, cu cari schimbă câte-o vorbă, generalul ple- că spre ieșire. Dar abia pornit, el încercă o sur- priză foarte plăcută: corul dlui Popoviciu prinse a cânta Marseilleza, energic și vioiu. Cu o plă- cere vădită se opri generalul francez, ca să strângă mâna dirigentului și să mulțumească, în deosebi, doamnelor și domnișoarelor din cor.

Este imposibil a descrie elanul de insufle- țire, cu care fu primit distinsul reprezentant al sorei noastre Franța, de publicul și poporul ce se adunase, în fața gării. Dar simpaticul oaspe către toți avea un semn de mulțumită ori un gest de atențiune.

Automobilul său fu îndată încunjurat de un banderiu de călăreți, cari îl conduseră în oraș. La poarta triumfală îl aștepta ceata Sibiienilor: d. Andreiu Bârseanu, în numele Consiliului na- țional și primarul orașului, d. Goritz. Nu de- parte un frumos țaran bătrân, privea fericit la viteazul soldat francez, care s'a luptat cu atâta stăruință în șirurile armatei române.

Berthelot, se pare, că simți căutătura aprinsă a moșneagului. Se duse la el și îi întinse mâna, ca să i-o strângă. Țaranul i-o prinse cu sfială și în vreme ce, cu cealaltă mână, își ridică în sus căciula, strigă emoționat:

— „Dle, a răsărit și soarele nostru”.

Dar nu numai din glasul acestui simplu țar- ran, ci din sufletul tuturor a izbucnia valul de recunoștință, pe care poporul nostru știe s'o păstreze acestui grandios binefăcător al său.

Recepția.

La orele 3 și jum., generalul Berthelot, găz- duit în palatul ministerului de războiu, primi o- magiile numeroaselor corporațiuni din oraș și din împrejurime. În timp ce se stabili ordinea primirei, corul românesc de sub conducerea dlui prof. Popoviciu, improviză un mic concert în fața generalului. Chiar și trei cântăreți în solo apărură pe scenă, pentru de-a delecta pe înaltul oaspe cu melodiile dulci ale doinei noastre.

Iată acum corporațiunile, ce s'au prezentat și oratorii festivi: Consistoriul și seminarul ar- hidiecezan gr.-ort. cu dr. E. Roșca; bisoria gr.- cat. cu canonicul dr. V. Suciuc; delegația bise- ricei romano-catolice cu prelatul dr Bilinszky; delegația bisericii săsești cu episcopul Teutsch; Izraeliții; consiliul naț. unguresc cu dr Szöcs; consiliul naț. evreesc; comitatul Sibiu cu vice- comitele Schöpf; orașul Sibiu cu primarul dr. Goritz; funcționarii de stat cu judele Klie; d- nele române cu dna dr. Nora Rozvany; Asocia- ționea cu A. Bârseanu; Profesorii și profesoa- rele din Sibiu; Funcționarii români: Advocații români cu dr. Russu; Reuniunea de muzică cu A. Crișian; Reuniunea meseriașilor români cu V. Tordășianu; Băncile române cu dr I. Ben; Frăția și reun. de agricultură cu dr Stan; Socia- liștii români cu Apolzan; Refugiații bănățeni cu dr Sârbu; Ofițerimea română cu generalul Boeriu; Refugiații din Arad cu locot. Codarcea; Pressa română cu dr. I. Broșu.

Timp de două ceasuri generalul Berthelot primi neîntreruptul șir de corporații și delegații. El ascultă pe fiecare orator cu atențiune și răs- punse la fiecare cu câte o scurtă cuvântare. Dar din capul locului, trebuie să recunoaștem, că d. general Berthelot este însuș un escelent ora- tor, care dispune de-o inepuisabilă comoară de spirit fin și acest spirit îl știe plasa în fraze de-o impecabilă perfecțiune. Aceia, cari au avut po- sibilitatea să aziste la recepția din strada Schev- viss, au avut, într'adevăr deliciul să admire, în toată splendoarea sa, schinteietorul spirit fran- cez. Voi încerca să reproduc câteva din cele spuse de Dsa, renunțând, bineînțeles, la minu- natele întorsături de fraze, cari nu se pot reda în românește:

„Cine dorește să cunoască simțemintele Românilor din Transilvania, n'are decât să facă drumul, pe care l-am făcut eu. În cele cincizile, cât am alergat peste câmpiile ro- mânești m'am convins că puterea românis- mului se întinde mai departe, decât hotarele sale etnice. Români sunt și vor rămâne avan-

garda civilizației latine în Orient. Idealul lor național se va împlini, căci așa cere dreptul și dreptatea. Preoții sunt aceia, cari au cultivat cu mai multă sfințenie idealul național, ascuns în inimile poporului. Trecând pe lângă Alba-Iulia cu pietate mi-am reamintit acelea vremuri, când marele Mihai a izbutit, cel dintâi, să realizeze unitatea națională."

„Războiul acesta a fost al dreptului și al dreptății împotriva forței brute. A învins însă dreptatea. Lupta însă nu s'a terminat. Cu toții trebuie să punem umărul pentru a munci neîncetat și a mări, în fiecare zi, opera, ce ni-s'a încredințat."

„Eu încă sunt fiu de țaran și știu, că numai prin munca pământului puteți să vă făuriți un viitor fericit. Să nu vă odihniți deci, veniți în ajutor celor ce mor de foame, fraților voștri de dincolo, cari au luptat pentru voi."

Bănățenilor refugiați le-a răspuns în următorul chip: „Vă pot spune, că situația actuală e cu totul trecătoare și în scurt timp veți vedea, la Dvoastră, trupele franceze. Până la congresul de pace, care va hotărî limitele României, vom asigura pe seama tuturor pacea și liniștea."

Notăm, că Miercuri seara generalul Berthelot a dat o masă, la care pe lângă generalii români aflați în Sibiu au luat parte și șefii de resort: Maniu, Goldis, Vaida, St. C. Pop, etc. precum și generalul Boeriu.

La Săliște.

Joi, în 2 Ianuarie, programa festivităților ne oferea o piesă de-o deosebită forță: excursiunea la Săliște, această frunză comună românească, de care putem fi totdeauna mândri.

La orele 8 dimineața șapte automobile pleacă spre Săliște. În cel dintâi ocupase loc generalul Moșoiu cu statul său major, în al doilea generalul Boeriu, colonelul Dănilă Pap, majorul Vlad și secretarii dr. Dragomir și dr. Oanea. În al treilea automobil venea generalul Berthelot cu suita sa. În distinsa societate mai luau parte domni dr. Maniu, Goldis, dr. Vaida, St. C. Pop, dr. Boilă, cap. Barbu, apoi d-nele Goldis și C. Pop cu familia. Din partea ziariștilor am observat pe d. Rusu Ardeleanul corespondentul Universului din București.

Timpul ne favoriza extraordinar. Se părea, că un soare de primăvară strălucia deasupra automobilelor, cari alergau cu o celeritate indescribibilă. Trecem, mai întâi, prin satul săsesc Cristian. Casele și ferestrele sunt închise, abia întâlnim un suflet de om în această puternică comună săsească. În schimb generalul francez are ocazie să vadă cât de strămtorate sunt gospodăriile românești, deoarece compatrioții sași nu le-au îngăduit nici spațiu și nici aer suficient. O surpriză neașteptată întâmpinăm în Orlat, bogata comună grănițară. O poartă triumfală împodobită cu gust și măiestrie ne salută la intrarea în sat. În fața porții cam 50 de călăreți mândri ne închid calea pentru ca să ia în primire automobilul generalului Berthelot. În mijlocul comunei așteaptă toți sosirea noastră: în frunte cu preoții și învățătorii țărani și țărance, flăcăi și fete, toți îmbrăcați în haine de sărbătoare urează bun sosit generalului nostru, aclamându-l în chipul cel mai însufletit. Tot așa trecem și prin Săcel, între strigăte de bucurie și cele mai grandioase manifestațiuni de bucurie pentru Berthelot.

Înainte de ce am intra în Săliște mai întâlnim pe drum un sat care își dă zor să ajungă la festivități. Mi se pare, că erau țărani din comuna Mag. În Săliște intrăm pe la 9 ore. Piața destul de spațioasă a comunei gemea de mulțimea ce se adunase acolo. Îndată ce se coborî generalul, fu condus pe un podiu ridicat de unde putea să vadă peste marea de capete. Dar de pe podiu acesta i

se deschidea o perspectivă încântătoare: în față apăru corul Săliștenilor, oferindu-ne o priveliște fără păreche. Cam 70 de fete îmbrăcate în portul elegant dela Săliște, având lângă ele tot atâția flăcăi chipeși și frumoși, cântară mai multe cântece naționale. Însuș generalul Berthelot mărturisă că nu știe ce se admire mai mult frumuseța fetelor, eleganța costumului ori ireproșabilele prestațiuni ale corului. „Nici nu mă mir, că din guri atât de dulci ies tonuri așa de fermecătoare", zise generalul Berthelot. „Văzându-vă aici atât de seducătoare îmi vine să întemeiez și eu, la bătrânețe, o gospodărie". Un ropot de aplauze drăgălașe însoți această galantă declarație a generalului.

Vorbitorii locali au fost dnii dr. N. Comșa, prefectul comitatului Sibiu, care i-a adresat câteva cuvinte în limba română, și dr. I. Lupaș, care într-o impecabilă limbă latină i-a oferit pe lângă omagiul Săliștenilor o prescură, o ploscă de vin, o ploscă de rachiu și un caș în burduf. Pe urmă se încinse o horă mare, în care observai, alături de frumoasele săliștence, generali, miniștri, domni, cu un cuvânt pe toată lumea. Nici Berthelot nu scăpă nejuțat. Apropiindu-se de una din cele mai frumoase domnișoare îmbrăcate în costum, îl văzurăm deodată, învârtindu-se, pe neîntrecutul nostru prieten.

Coductul etnografic din Sibiu.

La orele 11 exact ne-am întors la Sibiu. Aici piața mare avea o înfățișare sărbătorească. O lume imensă ocupase trottoarele din jur. Ferestrele erau așchinate de publicul dornic să vadă conductul etnografic, ce s'a aranjat în onoarea generalului Berthelot. În fața pavilionului așezat în dreptul bisericii catolice, două muzici militare cântau neîncetat. Priveliștea mulțimii uriașe, solemnitatea momentului și aclamațiile îndelung repetate la adresa noștrii franceze, totul contribuia pentru a produce o impresie într'adevăr grandioasă. Așa o serbare n'a mai văzut Sibiu, de când există.

La 11 și 10 se arată, cei dintâi, călărind în fruntea conductului, călăreții dn Sibiu. Ei deschid și rîul întînit al oamenilor noștri, cari, îmbrăcați în haine de sărbătoare au venit să-și exprime iubirea și admirațiunea lor pentru nobila, generoasă și neînvinsă noastră soră Franța. V'eme de două ceasuri, cam vre-o 120 de comune au defilat în cea mai perfectă ordine, în fața lui Berthelot. Călăreți admirabili, cari aruncaseră peste cai țesături fine românești, flăcăi frumoși și sănătoși, fete și neveste îmbrăcate în costumul lor pitoresc, cără de nuntași, cete de secerători, băieți și în fine tot ce posedă mai atrăgător și mai frumos românimea dela Orăștie până la Făgăraș ori Turuu Rosu, a defilat înaintea ochilor noștri. Generalul îi privia cu lacrimi de bucurie, se vedea mulțumirea, ce o simțea privind acest admirabil popor, care se apropia de el, în chipul cel mai firesc, spre a-l aclama, spre a-i ura bine și spre a-și vărsa sufletul plin de g'atitudine față de grandiosul său binefăcător. Condeul ziaristului a incremenit în fața acestei priveliști și simțemintele calde i-au copleșit voința de-a face un răvas despre cele văzute.

Ne bucuram toți și plîngeam de însulețire. După ce s'a terminat conductul, la orele 1, 6 cete de călășeri, ca la intrarea lui Mihai Viteazul în Bălgrad, s'au luat la întrecere, producându-și jocul sprinten și elegant înaintea generalului.

De observat e, că poporul ce defila, trecea mai departe intrând în strada Cîsnădiei, unde îl aștepta deasemenea un public imens.

Când porni spre gară generalul, urcându-se în automobil, el l'ostî plin de însulețire cuvintele:

„Plec, ca să mă întorc cât de curând între voi. Aici e puterea și viitorul neamului românesc".

Să ni-l aducă Dzeu cât de des pe marele nostru rege și binefăcător.

Corresp.

Congresul învățătorilor

Aducem la cunoștință, că din cauze neatârtoare de voia noastră — congresul convocat la ziua de 10 (23) Ianuarie 1919 se amână deocădată pe timp nehotărît.

În scopul pregătirii lucrărilor pentru congres convocăm pe ziua de 10 (23) Ianuarie 1919 în Sibiu (edificiul școlii centrale) la consfătuire cu fidențială pe toți învățătorii aleși la Alba-Iulia Marele Sfat Național, și pe membrii comisiei organizatoare.

Din încredințarea comisiei de organizare:

Candid Popa, notar.

D. Lăpădat, președ

Din republica maghiară.

Demisionarea guvernului

maghiar se poate lua ca sigură. Toate partidele doresc pe *Károlyi* de președinte iar partidele socialiste care va prelua guvernul va alege ministru președinte al republicii pe *Garbai*.

Fără luptă

nu vor ajunge însă la guvern socialiste. Consiliul național maghiar, îndreptățit a depune în mâna cuiva puterea executivă de stat, azi nu e înduplecat să vadă un guvern curat socialist la conducerea republicii. Mâne se va întruni C. N. M. în ședință plenară și după declarația lui *Hock*, acolo se vor aduce hotărâri de-o importanță istorică atât pentru partidul socialist, cât și pentru întreaga republică.

Ministrul de război

Festetics, acuzat ieri că are intenții contrarevoluționare, a convocat ieri pe toți bărbații de încredere ai puterii armate. Mai întâi a vorbit un sergent-major, care a întrebat, că întru cât e adeverată știrea despre intențiile contra-revoluționare ale ministrului de război. Îndată a urmat apoi vorbirea unui caporal din reg. 26 de vânători, care și-a exprimat cea mai mare neîncredere față de ministrul *Festetics*. Tocmai atunci sosise și ministrul și îndată s'a urcat pe tribună. A spus între altele: *Libertate fără ordine nu există, iar ordine fără armă nu se face*. Am jurat, că voi apăra republica și rezultatele revoluțiunii, contra intențiilor roialiste contrarevoluționare. Cu aceeași putere voi apăra-o însă și în contra teroarei asiatică — atât timp cât eu voi sta în acest loc. S'o luați la cunoștință.

Cu toată energia

și intențiile sale bune, de-a aduce în sfârșit la rezon armata ce nu se mai poate numi armată, — ministrul de război din partea bărbaților de încredere nu a căpătat răspuns ce să consfințească acțiunea lui. Ordinea și energia, subordinațiunea, nu le mai trebuie soldaților republicii maghiare.

Partidul independist

sufere azi o pierdere. Fiind sigură demisionarea guvernului și designarea lui *Károlyi* de președinte al republicii, deocădată se retrage din viața politică exponentă. În ședința de azi seară a partidului independist își va anunța repășirea din partid.

STĂRILE ANARHICE

din Budapesta sunt azi și mai răscolite prin știri lapidare, comunicată de foile maghiare fără comentariu cu privire la hotărârea cea mai nouă a puterilor entente, cari au ajuns de acord în chestiunea noilor hotărâri ungare din spre Ceho-Slavia, România-mare și Serbia. Guvernul maghiar a proiectat înaintea generalului *D'Esperay*, șeful armatei, că în chestia hotărârilor singur confinanța de pace generală e chemată a decide

Apăt de ocupația umilitoare, noi — Roșinii, din Ardeal, Banat și Ungaria — și putem mulțumi că ne-ați scăpat de sclăv și jugul de o mie de ani, care ca mâne stingea viața.

Noi, sclavii de ieri, Vă primim cu toată ma și dragostea, aici la noua graniță a mâniei-Mari, mulțumim falniciei Franțe, trimițându-și genialul său fiu — nu a abandonat în zilele de grele încercări, D-Voastră, gloriosului erou al neamuromânesc, Vă dorim din adâncul inimii lți ani.

**Trăiască Franța!
Trăiască falnicul erou, generalul Berlot!**

Serviciul de tălmăciu l-a făcut colonelul roș Radu Rosetti, scriitorul cunoscut. Generalul Berthelot a răspuns dlui dr. Maru între aplauzele furtunoase ale publicului nănesc de pe peron:

— **Dle vicepreședinte, cuvintele despre băile glorioase dela Mărășești imi merg drept inimă, pentrucă sunt imaginea chiar a siml românești. Sunt fericit să pot declara că răta română are tot meritul pentru marea îngefe dela Mărășești pentrucă 5 divizii rone au ținut piept cu 11 divizii germane. Sper nu se îndoiască nimeni că cunosc suferințele nănilor în trecut. Soarele luminează pentru c.** (Aplauze și ovatii nesfârșite se fac ma-ii prieten al nostru).

la apoi cuvântul: Consiliul național maghiar, siliul național sârbesc și un delegat al Svabilor mbile lor naționale din Banat. Generalul Berot a răspuns tuturor în două trei cuvinte, multu-ndu-le pentru atenție.

În numele națiunii svăbești din Banat s'a preat înaintea generalului Berthelot o delegație proprietari svabi în frunte cu avocatul dr. La-iau Müller Vendel. Salutul rostit în limba ger-ână l-a tălmăcit generalului maiorul român Ra- Rosetti. Berthelot a primit salutul Svabilor cu itivă simpatie, bucurându-se că întâlnește și în ad noștenj din Alsacia-Lorena. A promis că va ea seamă de dorintele cuprinsc în memoriul ezitat. (Memoriul l-am publicat în nrul 42 al undului).

Convoitul dela gară spre oraș.

Generalul, încunjurat de suita sa și de coconi-tele inostume naționale, s'a oprit în largul di-ant ogării, primind defilarea gardiștilor. Întăiu au debț stegării cu steagul românesc și steagu-ile armatei, au urmat apoi compania de onore din Arad în frunte cu d. căpitan Tamaș, banderile de țărani în jur, gardele rurale, puse sub comanda dlui cătan Drăgoiu, în urmă banderil de călă-rești cotus de d. locot. Motorea. După defilare ge-neralul Berthelot cu suita s'au ureat în automobil eoniul a poruit în urale, cântece naționale, des an triumf. Călăreții au încunjurat automo-

bilul generalului: o grupă înaintc, câte 2 de laturi și o grupă îndărăt. Au urmat automobilul coconi-țelor, trăsura P. S. Sale dlui episcop I. Papp și alte multe trăsuri și lume multă, veselă, pe jos. Era o priveliște sărbătorească, neobișnuită desfășorarea convoiului, românesc în toate nuanțele sale, pe strada principală a Aradului, până la Crucea Albă.

Salutul zăriștilor.

Urmează delegația redactorilor dela Românu. D. Ion Clopotel, șefredactor, rostește următoarele în franțuzește:

Domnule General,

Presă românească își ține de datorie să Vă salute astăzi pe Dv. distins oaspe al Românismlui delu peiferie. Noi vedem în Dta nu numai pe în-vingătorul cu armele, ci și pe eliberatorul cuvântului oprinat. Dela biruința armatelor aliate datează și renașterea ziaristiceii românești de aici. Până aci. noi ziarisții am umplut temnițele, ziarele au fost sistate, cuvântul liber oprit și o vleață publică națională pentru noi n'a fost posibilă.

Prin victoria glorioasei armate franceze și ce-lorlalți aliați ni se dă acum puțnța să ne spunem tot păsul inimii, ne putem face ecoul fidel al necesi-tăților noastre publice. Numai prin cuvântul liber ne este asigurat progresul.

Plini de recunoștință pentru prestațiunile mili-tare extraordinare săvâșite de națiunea franceză și de numeroasele servicii ce ni le-a făcut în toată vremea, vă aducem omagiile noastre și vă urăm din toată inima: trăiască națiunea franceză și vi-teazul ei comandant, generalul Berthelot.

Generalul Berthelot răspunde:

— **Vă cunosc suferințele de tot soiul indurate în trecut, știu cât ați luptat pentru libertatea cuvân-tului. Sperez că va veni răsplata cuvenită. Nu mai este mult până se va semna pacea generală, iar până atunci să așteptați cu răbdare, căci aspira-țiunile juste vi se vor împlini.**

Urmează o delegațiune de țărani roșii la față și în șube de sărbătoare. Generalul îi primește cu vesmiciu său zimbet plin de bunătate, li-a vorbit la inimă și a strâns în mână sa palmele aspre ale lucrătorilor dela țară. Ce amintiri neuitate!

Glasul refugiaților din Banat.

Generalul Berthelot primește apoi pe refugiații bânățeni. Vorbește învățătorul din Comloș, T. Bu-curescu, fost în închisoare la Seghedin, spunând următoarele:

Domnule general,

Noi, Românii din Banat, am venit să aducem omagiul de recunoștință gintei latine. Franței și reprezentantului ei. În vreme de pace și rășboin, Ungurii au umplut temnițele cu Românii la Se-gedîn, Cluj și Solnoc.

A sosit revoluția. Ceusul libertății popoare-lor, credeam că a bătut și că și noi Bănățenii ne vom bucura de roadele ei. De când armata sârbească a ocupat Bănățul — zi de zi — ne sunt internați și duși în robie: preoți, învățători,

Fără să consider din partea tragică grația ori disgrăția popularității, mi-se pare că ea va fi complex de îndurătoare față de dl Poincaré, pe care l-a cuprins deja, spontan. Noul nostru Pre-sident dispune de puterea să-o știe păștra și de-a nu se lăsa răpit de ea. Nu-i va îngădui mari în-timități. Nu va lăsa-o să se apropie prea tare, să-l cotească, să privească în afacerile sale și fără să o respingă nu va merge prea departe în calea ei. Li place dealtfel să simtă ici-colea o oareșcare di-stantă și prețnește mai mult, pe cel ce nu-i face curte având gustul bun de a nu-i arăta prea mare mulțumire. Numai așa vom avea norocul de a nu o scăpa de vom avea ținută bună și deprindere în demnitate. Chestiunea de tact și de măsură, ce pentru omul amabil și fin nu este decât un joc ușor, având pe deasupra atențiune, cumpăt, sim-plicitate și o dinstințiune atât de perfectă și gene-rală cași alui dl Poincaré. El e grav și știe zimbi. Are ochi reci cari strălucesc de inteligență și se luminează de bunătate. Pe deasupra nu trebuie economisit prea tare cu popularitatea lui, fiind mai scurtă decât a celor mai mulți. Șapte ani.

(Din Bon an, mal an, 1914) **Henri Lavedan.**

medici, advocați și poporeni fruntași, așa că ne-au rămas biserica fără preot, școala fără în-vățător, iar o parte a trebuit să se refugieze de amenințările și șicanările lor.

Eri, la Jombolia Românii din B. Comloș, o deputatiune de 300 persoane, cu corul, căluserii și toți conducătorii au mers la gară întru întâm-pinarea Dvoastră, — oficeriul sârbesc dela gară, ne-a interzis de a Vă aduce omagiul sufletului nostru.

Vă rugăm să interveniți pentru sistarea a-cestor stări, cari iicnesc adânc conștiința su-fletului nostru.

Primiți, vă rugăm si omagiul ce vi-l aducem pentru sprijinul ce nobila Franță și Dta Vai dat poporului nostru! Trăiască Franța!

Generalul Berthelot a răspuns mângăind pe refugiați:

— **Cu vie mulțumire i-au la cunoștință omagiile Dvoastră, de cari știu că ați suferit mult: așteptați și puțină vreme ce mai este. Eu n'am venit la dvoastră în calitate de diplomat, ci de soldat, și nu dela mine depinde schimbarea si-tuației, ci dela hotărîrea conferinței de pace, care, după părerea mea vă va aduce mulțumire deplină.**

O dedicație a dșoarei Demian.

Cu un grup de dșoare și tineri s'a prezentat a-poi dlui general dșoara Iulia Demian — fiica dlui medic dr. Demian din Arad — care vorbește și versifică ireproșabil franțuzește. Dșoara Demian a dedicat generalului Berthelot o poezie de exten-siune mare intitulată: *Recunoștință* și în care face elogiul Franței. Luăm și noi 7 strofe din a-ceastă dedicație a dșoarei Demian de care a fost încântat d. general.

Reconnaisance.

Dedice au General Berthelot... Arad, la 29. XII 1918.

Est-ce la Providence
Que nous devons bénir,
De reconnaissance
Un autel lui bâtir?
Elle nous a donné l'air
Libre à respirer
A l'aigle son aire
Sur le pie du rocher

Qui, elle est riche et belle,
Mais ce don est plus beau!
Non, ce n'est pas elle
Il faut chercher plus haut!
Alors, Seigneur, c'est vous,
Qui de votre couronne
Avez détaché pour nous
Cet astre qui rayonne.

Ou si ce n'est pas Vous
Désignez nous la place
Ou tombés à genoux
Nous pouvons rendre grâce.
De notre reconnaissance
O, dirigez les pas!
Alors montrant la France
Dieu répondit: „Là bas”.

În românește:

Providenței îi ridicăm altarul recunoștinței, pe ea s'o binecuvântăm pentru tot darul. Aerul curat ea ni l-a dăruit precum vulturului aripi să zboare. Da, dela ea avem bogăția și vieata, însă darul ce ni-l face astăzi este mai presus de toate. Sublimul lui avem să-l cântăm în sferile cele mai înalte, sus la Părintele ceresc. El să ne arate locul unde să cădem în genunchi și să-i implo-răm binecuvântarea. Dedicația se termină astfel:

Allez rendre grâce nations
A la France votre sauveur,
Car votre attachement profond
Lave ses plaies et sèche ses pleurs.

Et satisfait de votre bonheur
Splendide dans sa gloire
Elle répond simple dans sa grandeur:
„Frères, c'était mon devoir”.

Alors le divin Seigneur touché
Par ce sublime dévouement,
Heureux que sa race préférée,
Romaine, soit sauvée maintenant,

subit deplină cu încredere. Tu îți vei spune... „Eu apt și liniștesc” și slugărnicia grea de a nu mai putea niciodată nebăgat în seamă îți va fi totușducelăcă te vei gândi că vina îți este dragostea inactivă a mulțimei și că mulțimea niciodată nu va alătură unuia fără să aibă un re-ven sens, ament ori neexplicabil.

Si tuș pângă beneficiile ei minunate și în-finderemomilor sale, popularitatea este teri-bilă și chiar nestă. Cum să fie susținută și pă-zită? Schiar sustinută fiind nu mai poate crește. Fortată să apne dela început. Are un apetit, pe care pmi oameni îl pot satisface. Cu cât mai mult îi ai curat mai mult îți cere. Este un mon-stru care înghite totul. În sfârșit n'are nici refle-xiune, ni logică, nici echitate. Un nimic o alungă, dispăre fără aplicație, astfel cum a venit, într'o zi, lăsați-l desolați și singuri pe aceia pe cari îi părăsăte și cari rămân nemângăiați perzân-du-și estavul. Nimic mai deprimator, sfășie-tor caștr. popular dat uitării. O ruină. Lăn-ce-zeste și mare el idolul de odinioară, pe lângă care se înălța și un alt idol. Și va asista în... țara de a putea fi con-... și acesta va cunoaște ingrati-

Montre la droite de son trone
Vois France, ta place est ici,
Puis penchant son front qui rayonne
Sur elle, Dieu murmure „Merci”.

Julia Demian.

În românește:

Voi popoare eliberate astăzi, mângâiați pământul sfânt al Franței, alinați-i plânsul, ștergeți-i lacrimile, Franța este pământul spre care aveți să vă îndrumați pașii, acolo este mântuirea voastră. Ea, țara eliberatoare auzindu-vă glasul, v'ar răspunde: „fraților, datoria mea a fost să vă tind mână de ajutor”.

Cea mai frumoasă gardă.

În mijlocul entuziasmului, din furtuna de aclamații cu care a fost primit generalul Berthelot în Arad, au desprins cel mai pitoresc tablou ce-a fost reprezentat acolo: dsoarele și tinerii noștri îmbrăcați în portul nostru românesc. Generalul, încântat și el de frumusețea aceasta a declarat în cuvintele călduroase adresate către dsoare: „Sunteți cea mai frumoasă gardă a mea”.... Nouă ni-se părea superb tabloul fiindcă era al nostru, generalului, fiindcă a simțit exprimat în el căldura și sufletul curat cu care l'am primit.

La coborârea din tren îl aștepta garda dsoarelor: Tiți Ispravnic, Zoe Pop, Geni Herbay, Volumnia Ghebeles, Flora Pop, Stela Moldovan și Mimi Roxin în pitoreștile costume de pe malul Dâmboviței și din Rucăr; dsoarele Tibi Herbay și Tulia Vătan în portul original al pădurencelor din comitatul Humedoarei; drele Ica Bufta, Livia Raicu și Elvira Mihailovici în elegantul port din Săliștea Sibiului, iar dsoarele Livia Vătan și Iulia Pop Moldovan în frumosul port din Tulgheș și Râșnov. Alături de ele garda tinerilor: Tituș și Alexandru Pop, P. Opre, T. Serb, S. Codarcea, T. Rozvan și I. Popovici îmbrăcați în minunatul port tărănesc din Banat cu șubele albe, albe ca fulgii de zăpadă, cu pieptarul împodobit cu motivele noastre, cu căciulile de oaie înalte, păreau toți ca niște brazi neclintii în furtuna veacurilor.

Toată ornamentația aceasta de costume a ales în culori vii și totuș perfect de armonioase, corfele grele de flori și crengi de brad, montate în tricolorul francez și român, alături voinicii cu drapelele ententei, aclamări, entuziasm de nedescris, iată tabloul decorativ și splendid la care s'a oprit generalul Berthelot scaldându-și ochii luminoși la vederea lui. Dsoara, Tiți Ispravnic pășeste înainte și-l bineventează adresându-i în limba franceză următoarele cuvinte: Domnule general! În numele femeilor române din ținutul acesta Vă salut pe pământul nostru. Prezintă profundele omagii marelui învingător francez și prieten al Românilor. Fericiți și mândre Vă zicem din toată inima: Să trăiți dle general! Trăiască Franța!

Adânc mișcat, generalul mulțumește prin cuvintele: Sunt încântat și Vă mulțumesc din toată inima. Dați-mi voie să-mi exprim admirarea și să vă îmbrățișez din tot sufletul meu. Sărută amândoi obraji îmbujorați de emoție a dsoarei Tiți Ispravnic.

Entuziasm de nedescris provoacă acest gest spontan al generalului și ploaie de flori cade la picioarele lui. Drapelele se nchină, tricolorul fâlăie, strigăte entusiaste de: vive la Franțe, Trăiască România-mare, pornesc din miile de suflete unite într'un gând, purtate de acelaș dor. vită ieșirea de pe peronul gărei tot garda cea mai frumoasă ține cordonul și ploaia de flori se re- la apariția voinică a generalului care ur- ză să le mângâie pe toate cu privirea stră- oare de bunătate și seninătate. În triumful care a fost adus în oraș, automobilul genera-

flori și tricolor, urmat fiind de automobilul cu garda care rămâne aproape de general ca o stâncă neclintită. „Cea mai frumoasă gardă”, mândră și fericită de-a putea presăra cu flori drumul celui ce vine ca mare prieten al nostru.

La recepție iarăș dsoarele sunt poftite cele dintâi să-și prezinte omagiile. Formează un semicerc cele patru dsoare în costume și tinerii în portul bănățenesc și din nou ni-se scaldă ochii în tabloul pitoresc care a fost prins în aparat fotografic de nenumărate ori de către un oficer francez din suita generalului. „C'est magnifique? C'est un tableau splendide”, repetă Francezii încântați. Dsoara Damian adresează în limba franceză câteva cuvinte de omagiu la cari generalul răspunde următoarele: Vă mulțumesc futuroara de călduroasa primire ce-mi faceți. Tin ca să spun că văd în voi femeile române nu numai cea mai frumoasă gardă ci și viitoarele mame, cari aveți menirea să dați naștii falnicii fii viteji, pe cari să-i creșteți în iubirea de patrie, țară a tuturor Românilor. Să-i creșteți în iubirea de țară și de neam, și să le infiltrați dragostea pentru țara soră Franța, care veghiază asupra fericirii voastre. Vă mulțumesc pentru dragostea ce-mi arătați și sunt profund încântat că V'am putut cunoaște.

Îmbrățișează cu căldură toate dsoarele, cari fericite sunt și trăiesc clipe neuitate în veci.

Se întoarce apoi spre tineri și 'n cuvinte calde le spune între altele: Sunteți fiii fericiți ai unui popor pe care-l așteaptă un viitor strălucit. Arătați-vă vrednici și 'n viitor de faptele eroilor voștri, pe cari fericit am fost să-i cunosc la Mărășești. Noi, frații voștri latini vă îmbrățișem nădeidile și una suntem cu voi în suflet și în gândire. Să trăiți cu toții, trăiască România Mare!

După aceste cuvinte generalul s'a mai întretinut cu tinerii și dsoarele, lăsând cele mai calde amintiri în sufletul celor ce-au avut fericirea să vază acest mare prieten al Românilor.

Frumoasă și grozavă zi de 29 Decembrie! Neuitată zi, înscrisă cu litere de aur și sânge în istoria neamului românesc.

Merinde pentru Berthelot.

În provizia ce s'a dat generalului Berthelot din partea Românilor aradani au fost și sticle de vin curat din vestita podgorie a Aradului. Dragostea noastră s'a manifestat și 'n inscripția de pe sticle care a fost următoarea:

Vine Sora noastră, Franța,
Ea ne-a fost, ne e speranța,
Astăzi România mare
Vede-a ei intruchipare.
Secoli mulți Te-am așteptat,
Vivat Berthelot, vivat!

Români din Arad.

Generalul Berthelot în Căraii-Mari.

Pe marele general îl așteptam, să sosiască la Căraii numai în 30 Dec. 1918 a. m. la 10 ore, dar strămutând programul după evenimentele din Arad, a sosit în 29 Dec. seara la orele 11. Telegrama despre aceasta nu ni-au imauat-o dela postă decât în 30 Dec. dimineața, așa, că dacă nu ne aviza un călător român, că e deja Berthelot la gară, din vina poștașilor maghiari nici nu știam, că a sosit, deși eram pregătiți la o întâmpinare impozantă cu poporul din jur. Așadară dimineața a mers numai o deputație română mai mică la gară pentru întâmpinare.

salutat în limba franceză Romul Marchis, vica și președintele Consiliului Național Român, în numele Românilor din loc și jur, spunând, că suntem convinși despre cea mai mare bunăvoință a nobilelor puteri antante față de popoarele asuprite prin sistemele nefericite ale guvernelor maghiare din trecut, răsturnate prin dreptatea izbânda războiului mondial. Suntem fericiti în convingerea, că glorioasa antantă asigură tuturor popoarelor voința liberă, ca să-și croiască soarta și fericirea lor în viitor și aceasta o voiește și Români. Noi Români, ne punem toată speranța, toată încrederea în puterile aliate ale antantei cerând protecțiune și în viitor — escuzăm din toată inima: Trăiască viteazul general Berthelot, trăiască ententa, trăiască Franța, trăiască România-Mare!

Generalul Berthelot ne-a mulțumit afabil și dat mâna cu membrii deputației, accentuând, aspirațiile și dorințele noastre le va împlini cu gresul de pace.

Mai târziu — după cum era programul, va sosi numai la 10 ore — s'a strâns o mulțime mare de Români din jur pentru întâmpinare, comunele române din jurul Carăilor: Veze Dindileag, Portelec, Andrid, Tiream, Pișcolt, Sigheș, Sănișlău, Ciomocoș, Moftinul-mic, Căna-Sân-Miclăuș, Istrău etc. —, dar era deja ziu, fiindcă trenul generalului plecase la orele 11. Nu a avut apoi rost, că poporul imens român să se strângă la gară, cu atât mai vărtos, fiind ținuta Ungurilor a fost foarte dușmănoasă și menințătoare față de Români, insultând și de tația Românilor cu injurăuri, amenințări și vătămurare.

S'a strâns însă apoi la gară și o mulțime de Maghiari, poliție locală, garda maghiară și dați maghiari cu arme și aveam teamă, că pe tricolorul român se va face vărsare de sânge.

Semnele s'au arătat deja înainte: în piața desfășurat Români din Dindileag un steag român. Indată i-au atăcat Maghiarii, însă Români au pus steagul pe car și s'au refugiat cu el în banca Bihoreana, ca să evite tulburarea și o apere steagul.

În turneul către Sătmăr la gările: Moftinul-mic, Moftinul-mare (Dorloteni), la S. Gidari l'a primit poporul român cu mari ovatii.

Cetind din ziarul Magyarország din 29 Dec. 1919 și din Pesti Napló raportul despre sosirea lui Berthelot la Căraii — ne exprimăm cea mai adâncă indignare pentru acuza mișlească și obraznică adusă de aceste jurnale, anunțând că Romul Marchis ar fi solvit câte 30 și 40 comenzi la Români, ca să vie pentru întâmpinare. Într'un răm de neadevăr acuza aceasta și fără nicio bază — e o minciună ordinară, precum sunt celelalte comunicate în jurnalele maghiare referitor la numărul maghiarilor, cari s'au prezentat la întâmpinare, referitor la declarațiile generalului Berthelot, schimonosite și fals produse, precum și afirmația, că adică orașul și jurul ar fi fost ocupat de Maghiari (szintiszta magyar). În orașul Căraii mari sunt 3000 Români, e drept, că și mulți sunt Maghiari, — dar jurul în mai mare parte e românesc. Doar în jurul Carăilor sunt comunele: Veze Dindileag, Portelec, Tiream, Andrid, Pișcolt, Sigheș, Sănișlău, Ciomocoș, Moftinul-mic, Căna-Sănișlău și Istrău și aceste sunt comunele române.

Aceste rugăm a le publica pentru constatarea adevărului.

Căraii-Mari, 3 Ianuarie 1919

Consiliul Național Român.

Romul Marchis
președinte.

Demetriu Cotta
secretar.

Conferința de pace.

Armistițiul cu Germania s'a prelungit.

Dupa un comunicat oficial francez ententa a prelungit armistițiul cu Germania, care ar fi es-
trat în 17 Ianuarie, până la încheierea tratatelor
de eliminare de pace. Aprobarea prelungirii ar-
mistițiului s'a rezervat guvernelor ententei.

Neutralii nu vor lua parte oficial la con- ferința de pace.

Agentia Havas anunță, că statele neutrale nu
sunt reprezentate oficial la conferința de pace,
ci vor avea prilejul să-și arate dorințele, pe cari
se va discuta o comisie specială. Neutralii vor lua
parte numai la conferința, care se va ocupa de
interesul popoarelor.

Reprezentanții Franței la conferința de pace.

Agentia Havas anunță: Consiliul de miniștri
a decis învoirea, ca Clemenceau, Pichon, Scholtz
Lefevre și Cambon, fost ambasador în Berlin,
sunt trimiși la conferința de pace ca reprezen-
tanți ai Franței. Deputatul, ambasadorul francez din
Paris, va fi șeful biroului delegației franceze.

Orlando și Sonnino în Paris.

Prim-ministrul Italiei, Orlando și Sonnino, mi-
nistrul de externe, au sosit la Paris în 9 Ianuarie.
(A. T. U.)

Reprezentanții Angliei și Italiei la con- gresul de pace.

Paris. — La congresul de pace Anglia va fi re-
prezentată prin Lloyd George, Bonar Law și Bal-
four și 2 reprezentanți ai muncitorilor, cari încă
nu sunt numiți.
Italia va fi reprezentată prin Sonnino, Orlando,
Cassio, Rassi și Robilant. (A. T. U.)

INFORMAȚIUNI.

Inchinare.

Prin rapoarte aproape complete despre
moartea spontană a generalului de Români Banatu-
Bihorului, Maramureșului și Ardealului în cin-
ta generalului francez cunoscut azi de Români
caminul cel mai sărac și mai îndepărtat, în-
am numărul de față Lui, marelui Berthelot.

Se putea o potriveală mai perfectă decât a-
sta: în ultimul număr, din anul acesta decizător,
jurnalului reviviat Românul să aducem elogii
magiile noastre generalului care și-a câștigat
de neperitoare pentru resurecțiunea noastră
națională, ilustrului trimis al Franței-soției noastre
și protectoare — marelui Berthelot.

Să fie aceasta un semn al recunoștinței ce-o
avem pentru serviciile neprețuite ce ni le-a fă-
cut aliașilor noștri puternici și în primul
Francezilor, cari și-au trimis la noi acasă pe
de la Mărășești — marele general Berthelot.
Răiască generalul Berthelot!

Către publicul românesc. Inteligența română
Arad aranjează luni în 13 c. în seara de Sân-
ta în la 8 ore seara cină comună în hotelul Cru-
Albă. Invitații speciale nu se fac, ci publicul
românesc din Arad și jur este rugat pe calea a-
sta să participe în număr cât de frumos la a-
sta întrunire.

Regiunea Română revistă săptămânală ce a-
re la Oravița dela 1 Dec. c. începând cu nu-
mărul 6 apare sub titlul Tara. Revista sub di-
reția dlui dr. Cornel Teicu, apare cu un con-
ținut bogat și variat. Cuprinde în programul
toate problemele actuale, cari interesează
pe toți pe țărani din Banat. Dorim succes și
întrunire.

Știrea care n'au putut sărbători pe genera-
lul Berthelot. Primum următoarele rânduri, cari
ajunge sub ochii generalului și astfel Bihor-
de cari e vorba aci pot fi multumiți, căci
generalul va ști de ei.

În 29 Dec. a. c. st. n. ca un fulger a străbă-
nă în Piscoal — comună frumoasă situată în
cea de miazănoapte a comitatului Bihor —
ea despre trecerea marelui general francez
Berthelot pe lângă gara Resighea. Și deoarece
generalul român din această comună încă mai
nu a fost informat despre iubirea și interesul
național care acest nobil general se poartă față de
poporul românesc, s'a decis ca Români să-i

iasă întru întâ
să-i facă ovatii.

A doua zi în... la școala română d... de vre-o 40
de Români, de unde sub conducerea protopop-
parohului dl Nicolae Kirvai, între sunete de
goarne și fanfare, în cea mai frumoasă ordine
a plecat către gară, cântând imnul național „De-
șteaptă-te Române” și „Pe-al nostru steag”
Pe cale multimea tot creștea.

Ajunșând la gară, aici s'au întâlnit cu popo-
rul din Resighea, care sub conducerea parohu-
lui de acolo d. Cornel Abrudan, asemenea a ie-
șit întru întâmpinarea marelui general.

Nu peste mult au sosit delegațiunile din sa-
tele Andriș și Dindileag sub conducerea dnilor
Gratian Mateiu și Aurel Muresian.

Gara din Resighea era tixită de Români și
răsuna de acordurile minunate ale imnului na-
țional și ale cântărei „Pe-al nostru steag e scris
unire”. Numărul celor ce au venit întru întâm-
pinarea generalului a fost aproape la 1000 de
oameni.

Tinerimea s'a prins în horă, a dansat, a cân-
tat cu cea mai mare însuflețire, așteptând tre-
mul care era să aducă, pe cel mai iubit prieten
al Românilor și care era anunțat pe 9 ore a. m.

Durere, mi am avut fericirea a-l putea întâm-
pina pe dnul general și a ne arăta iubirea noas-
tră față de dânsul, pentru că din cauză, deja
cunoscută, dl general și-a strămutat planul de
călătorie, și imediat a plecat, evitând Dobriți-
nul, către Careii-mari, unde a petrecut noaptea.

Pentru aceea nu și-a putut manifesta dra-
gostea și iubirea către dl general poporul român
din aceste părți.

Dacă însă nu și-a putut manifesta dragostea
față de dnul general și față de glorioasa lui pa-
trie Franța, și-a manifestat totuși iubirea neță-
mărită față de scumpa noastră Româniă nouă
prin aclamațiile continue de „trăiască Români-
marc”, așa încât Maghiarii de aici, intelectuali
și țărani s'au putut convinge, că cu cât autorită-
țile maghiare au apăsător mai tare poporul româ-
nesc din aceste părți, cu atât în el s'a desvoltat
mai tare simțământul român și dorul, pentru re-
alizarea idealului român, unirea tuturor Româ-
nilor într-o patrie, România-mare. (A. T. U.)

x Aduc la cunoștința onoratului public, că
am transpus cancelaria advocațională dela Buteni
(Körösbökény) la Arad, Strada Széchenyi nr. 2.
— Cu stimă: *Dr. Eugen Costina advocat.*

x Aducem la cunoștința Onoratului public,
că am asociat cancelăriile advocaționale. — Cu
stimă: *Dr. Iustin Marsieu și Dr. Eugen Costina.*

x S'a pierdut un pachet cu conținutul: 1 cu-
lion, un potcap și lungerie, călugărești, cine
le-a găsit e rugat a anunța la *Corpaș*. Kisjenő
nr. 288.

Banca generală de asigurare „Transsyl-
vania” societate pe acții aduce la cunoștință,
că acțiunile nouă să pot lua în primire la cassa
băncii în Sibiu pe lângă prezentarea titlilor
provizorii.

x Se caută pentru comuna Macea un
scriitor vărsat în afacerile notariale în spe-
cial cele de dare. Salar circa 250—300 cor.,
lunar, — locuință, lemne și lumină.

x Legătoria de cărți Iustin Ardelean, Arad,
strada Weitzer nr. 13, execută tot felul de lu-
crări aparținătoare de bransa asta.

SERVICIUL NOSTRU TELEGRAFIC.

Situația în Berlin.

Din Berlin se anunță, că luptele de stradă con-
tinuă și acum. Guvernul așteaptă cu optimism des-
fășurarea evenimentelor. Lupta decisivă contra
Spartachistilor încă nu o începe. De prezent gu-
vernul are vre-o 50.000 de soldați.

Berlin. — În cursul zilei au căzut în luptele de
stradă 180 oameni. Asociația muncitorilor a pro-
vocat pe conducătorii lor să se retragă dela con-
ducere.

Berlin. — Noschke, comandantul trupelor cre-
dincioase guvernului a organizat o trupă de vo-
luntari cu cari i-a atacat pe Spartachisti.

desp.

Burghe

altcum. în t.

În Berlin s'au petrec

chiști din edificiul ziarului „V.

Reprezentanții s. în Paris.

Paris. — Ministrul de externe al Franței,
Pichon a primit ieri delegația Jugoslavilor com-
pusă din prim-ministrul Sârbiei Pașici, Tra-
bicki și Vestnici. (A. T. U.)

Trupa ucraineană s'a retras din Körösmező.

Sătmar. — Trupa ucraineană care a intrat
în Körösmező a părăsit azi orașul. Dealtele
în oraș a intrat numai un ofițer cu 30 oameni
fără a avea ordin dela cineva și pe responsabil
litatea lui. (A. T. U.)

Trupele române înaintază.

Budapesta. — Ziarele de dimineața aduc știr-
ea că trupele române înaintază din linia, în
care se găseau până acum și preste care se cre-
dea că nu vor trece.

„Pester Lloyd” în ediția de după amiaza
scrie că ministerul de război precum nici com-
isia de armistițiu, franceză nu are cunoștință
despre o nouă înaintare a trupelor române. —
(A. T. U.)

Acțiunea trupelor ceh

Ziarele de ieri, pe baza unei informații
falsă, adusă de ziarul pestan *8 órai Újság*, a
comunicat știria, că Rutenii l'ar fi cerocetat pri-
deputațiune pe d. Milan Hodzsa plenipotențiar
Ceho-slaviei din Budapesta, cu rugarea să
crutați de intrarea armatelor ceh în pământ
ruten. Azi d. Milan Hodzsa desminte această
informație precum desminte și orice afirma-
țiune ce ar fi făcut cu privire la intrarea trupelor
cehe în Budapesta.

Ententa aprobă noua linie demarcațională ceho-slovacă.

Budapesta. — Guvernul maghiar a primit
răspuns dela ententă privitor la protestul ce l'a
ridicat împotriva noiei linii demarcaționale ce-
ho-slovace. Guvernul maghiar s'a provocat în
protestul său la înțelegerea ce a încheiat-o cu
gen. D'Esperay în Belgrad, și în care nu e pro-
văzută ocuparea nordului Ungariei de către
Ceho-Slovaci.

În răspunsul ce l'a dat acum ententa guver-
nului maghiar în această chestie se spune, că
linia demarcațională ceho-slovacă e stabilită în
o înțelegere-adnex la înțelegerea din Belgrad
și așa ocuparea teritoriilor până la această linie
de către trupele ceho-slovace se face cu apro-
barea ententei. (A. T. U.)

Károlyi președinte provizor al republicii maghiare.

Budapesta. — Demisionând guvernul din mo-
tivul că miniștri burghezi nu voiesc să cedeze
dorinței muncitorilor, Consiliul național ma-
ghiar s'a întrunit azi, ca să ia hotărâri față cu
situația creată. Membrii consiliului au fost cu
toții de acord ca gr Károlyi să fie înzestrat cu
toate drepturile, ce-i compet unui șef al repu-
blichei și l-au declarat președinte provizor al re-
publicii maghiare până la întrunirea națională.
Károlyi în urma acestei hotărâri a fost provocat
de către consiliu să găsească soluția crizei, cum
crede el de mai bine.

Károlyi va avea drept de aci înainte să ia
parte și să presideze consiliile de miniștri și să
directioneze politica externă și fără aprobarea
lui nu se vor putea aduce legi.

Redactor responsabil: **Dr. Sever Miclea.**
Editor responsabil: **Aurel Rusu.**

MAI MODERN INSTITUT
 TIPOGRAFIC ROMÂNESC DIN
 UNGARIA ȘI TRANSILVANIA.

CONCORDIA

TELEFON
 Nr. 750.

SOCIETATE PE ACȚIUNI.

TELEFON
 Nr. 750.

ARAD

STRADA ZRINYI, NUMARUL 11a.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Executare
 promptă.

Fiind aprovizionat cu cele mai moderne mașini din străinătate și patrie ca: mașini de cules, mașini de tipar, mașini de tăiat și mașini de vărsat clișeie, precum și cu cele mai moderne litere, primește spre executare tot felul de opuri, reviste, foi, placate, registre, tipărituri pentru bănci și societăți, precum și tipărituri advocaționale, invitații de logocină, cununie și pentru petreceri. Anunțuri funebre se execută cu cea mai mare urgență. Se execută tot felul de lucruri de aceasta branșă dela cele mai simple până la cele mai fine.

Prețuri
 moderate.